

Sygnatura akt III U 59/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Konin, dnia 23-04-2014 r.

Sąd Okręgowy w Koninie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia – **SO Anna Walczak- Sarnowska**

Protokolant: Starszy sekretarz sądowy Lila Andrzejewska

przy udziale

po rozpoznaniu w dniu 15-04-2014r. w Koninie

sprawy **K. G.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P.**

o ustalenie podstawy obliczenia składek

na skutek odwołania **K. G.**

od decyzji **Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P.**

z dnia 13-11-2013r. znak: (...)

I. Oddala odwołanie

II. Zasądza od odwołującej na rzecz pozwanego kwotę 60 zł - tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego .

Sygn. akt **III U 59/14**

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P. Inspektorat w T. decyzją nr (...) z dnia 13 listopada 2013 roku, znak: (...) stwierdził, że podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia K. G. podlegającej ubezpieczeniom jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą nie mająca ustalonego prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, dla której podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne stanowi zadeklarowana kwota nie niższa niż 60% kwoty przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia wynosi:

- za październik 2007 roku po 1.586,60 złotych na ubezpieczenia emerytalne i rentowe oraz ubezpieczenie wypadkowe,
- za listopad 2007 roku po 1.586,60 złotych na ubezpieczenia emerytalne i rentowe oraz ubezpieczenie wypadkowe,
- za grudzień 2007 roku po 1.622,05 złotych na ubezpieczenia emerytalne i rentowe oraz ubezpieczenie wypadkowe,
- za styczeń 2008 roku po 1.622,05 złotych na ubezpieczenia emerytalne i rentowe oraz ubezpieczenie wypadkowe, za styczeń

- za luty 2008 roku po 1.622,05 złotych na ubezpieczenia emerytalne i rentowe oraz ubezpieczenie wypadkowe,
- za marzec 2008 roku po 1.739,90 złotych na ubezpieczenia emerytalne i rentowe oraz ubezpieczenie wypadkowe,
- za kwiecień 2008 roku po 1.739,90 złotych na ubezpieczenia emerytalne i rentowe oraz ubezpieczenie wypadkowe,
- za maj 2008 roku po 1.739,90 złotych na ubezpieczenia emerytalne i rentowe oraz ubezpieczenie wypadkowe,
- za czerwiec 2008 roku po 1.739,90 złotych na ubezpieczenia emerytalne i rentowe oraz ubezpieczenie wypadkowe,
- za lipiec 2008 roku po 1.739,90 złotych na ubezpieczenia emerytalne i rentowe oraz ubezpieczenie wypadkowe,
- za sierpień 2008 roku po 1.739,90 złotych na ubezpieczenia emerytalne i rentowe oraz ubezpieczenie wypadkowe,
- za wrzesień 2008 roku po 1.770,82 złotych na ubezpieczenia emerytalne i rentowe oraz ubezpieczenie wypadkowe,
- za październik 2008 roku po 1.770,82 złotych na ubezpieczenia emerytalne i rentowe oraz ubezpieczenie wypadkowe,
- za listopad 2008 roku po 1.770,82 złotych na ubezpieczenia emerytalne i rentowe oraz ubezpieczenie wypadkowe,
- za grudzień 2008 roku po 1.781,13 złotych na ubezpieczenia emerytalne i rentowe oraz ubezpieczenie wypadkowe,
- za styczeń 2009 roku po 1.915,80 złotych na ubezpieczenia emerytalne i rentowe oraz ubezpieczenie wypadkowe,
- za luty 2009 roku po 1.915,80 złotych na ubezpieczenia emerytalne i rentowe oraz ubezpieczenie wypadkowe,
- za marzec 2009 roku po 1.915,80 złotych na ubezpieczenia emerytalne i rentowe oraz ubezpieczenie wypadkowe,
- za kwiecień 2009 roku po 1.915,80 złotych na ubezpieczenia emerytalne i rentowe oraz ubezpieczenie wypadkowe,
- za maj 2009 roku po 1.915,80 złotych na ubezpieczenia emerytalne i rentowe oraz ubezpieczenie wypadkowe,
- za czerwiec 2009 roku po 1.915,80 złotych na ubezpieczenia emerytalne i rentowe oraz ubezpieczenie wypadkowe,
- za lipiec 2009 roku po 1.915,80 złotych na ubezpieczenia emerytalne i rentowe oraz ubezpieczenie wypadkowe,
- za sierpień 2009 roku po 1.854,00 złotych na ubezpieczenia emerytalne i rentowe oraz ubezpieczenie wypadkowe.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy – po przytoczeniu treści stosownych regulacji prawnych – wskazał, że w okresie od dnia 1 stycznia 1999 roku do dnia 31 grudnia 2003 roku odwołująca zgłoszona była do ubezpieczeń z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej. Działalność wyrejestrowała, a także wyrejestrowanie z ubezpieczeń nastąpiło w dniu 1 stycznia 2014 roku. Następnie od dnia 1 października 2007 roku do dnia 30 sierpnia 2009 roku odwołująca dokonała zgłoszenia działalności gospodarczej oraz zgłoszenia do ubezpieczeń społecznych z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej z kodem ubezpieczenia 057000 (tj. jako osoba prowadząca działalność gospodarczą, dla której podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne stanowi zadeklarowana kwota, nie niższa niż 30 % kwoty minimalnego wynagrodzenia. W deklaracjach rozliczeniowych (ZUS DRA) od 10/2007 do 02/2009 wykazane są za odwołującą podstawy składek na ubezpieczenie społeczne w wysokości równej 30 % kwoty minimalnego wynagrodzenia. Za 03/2009 pomniejszona podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne, za 04-08/2009 brak podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych podkreślił, że ze względu na prowadzenie działalności gospodarczej w okresie 60 miesięcy kalendarzowych poprzedzających dzień rozpoczęcia kolejnej działalności gospodarczej od 1 października 2007 roku odwołująca nie jest uprawniona do opłacania składek na ubezpieczenia społeczne od obniżonej podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne (30 % kwoty minimalnego wynagrodzenia) w okresie od 1 października 2007 roku do 30 sierpnia 2009 roku. Organ rentowy podkreślił ponadto, że za miesiąc marzec do sierpień 2009 roku odwołująca nie miała prawa do pomniejszenia podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne (nie wpłacano jej zasiłku chorobowego), wobec tego od 10/2007 do 08/2009 podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne stanowi kwota nie niższa niż 60% przeciętnego wynagrodzenia miesięczne.

Odwołanie od powyższe decyzji złożyła K. G. podnosząc, że przez cały okres prowadzenia przez nią działalności gospodarczej nie był kwestionowany sposób rozliczania składek zuskowkich i wniosła o uchylenie zaskarżonej decyzji oraz przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych wniósł o oddalenie odwołania oraz zasądzenie od odwołującej kosztów zastępstwa procesowego podtrzymując argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji, podnosząc jednocześnie, iż organ rentowy nie rozstrzyga kwestii umorzenia zaległości z tytułu składek za poprzednie okresy, w decyzjach jak zaskarżona.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Odwołująca K. G. w okresie od dnia 1 stycznia 1999 roku do dnia 31 grudnia 2003 roku prowadziła pozarolniczą działalność gospodarczą dokonując z tego tytułu zgłoszenia do ubezpieczeń społecznych.

W dniu 1 stycznia 2004 roku działalność tę odwołująca zlikwidowała dokonując jednocześnie wyrejestrowania z ewidencji działalności gospodarczej oraz z ubezpieczeń społecznych.

Następnie od dnia 1 października 2007 roku odwołująca rozpoczęła ponownie prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie sprzedaży odzieży używanej dokonując jednocześnie zgłoszenia do ewidencji działalności gospodarczej oraz ubezpieczeń społecznych z kodem z kodem ubezpieczenia 057000 (tj. jako osoba prowadząca działalność gospodarczą, dla której podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne stanowi zadeklarowana kwota, nie niższa niż 30 % kwoty minimalnego wynagrodzenia. W deklaracjach rozliczeniowych (ZUS DRA) od 10/2007 do 02/2009 odwołująca wykazała podstawę składek na ubezpieczenie społeczne w wysokości równej 30 % kwoty minimalnego wynagrodzenia, za 03/2009 pomniejszona podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne, a za 04-08/2009 brak podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne. Działalność tę K. G. prowadziła do dnia 30 sierpnia 2009 roku.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o zeznania odwołującej K. G. oraz dokumenty zgromadzone w toku postępowania, w tym dokumenty znajdujące się w aktach organu rentowego.

Zeznania odwołującej Sąd uznał za wiarygodne, nie podzielając jednak opinii odwołującej w zakresie wysokości podstawy wymiaru składek.

Rzeczowy materiał dowodowy nie budził wątpliwości Sądu, nie był także kwestionowany przez strony.

Istota sporu sprowadza się do odpowiedzi na pytanie w jakiej wysokości odwołująca ma opłacać składki na ubezpieczenia społeczne z tytułu prowadzonej pozarolniczej działalności począwszy od dnia 1 października 2007 roku do dnia 30 sierpnia 2009 roku.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych stoi bowiem – w przeciwieństwie do odwołującej – na stanowisku, że składki powinny być liczone od podstawy, która wynosi 60% prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia, odwołująca natomiast uważa, że w składki te powinny być liczone od podstawy, która wynosi 30% tegoż wynagrodzenia.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt. 5 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2013 r., poz. 1442 j.t.) systemowej obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są osobami prowadzącymi pozarolniczą działalność oraz osobami z nimi współpracującymi.

Stosownie zaś do art. 12 powołanej ustawy obowiązkowo ubezpieczeniu wypadkowemu podlegają osoby podlegające ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym. Na zasadzie art. 13 ust.4 (w brzmieniu obowiązującym przed dniem 20 września 2008r. - datą wejścia w życie ustawy z dnia 10 lipca 2008 r. o zmianie ustawy o swobodzie działalności gospodarczej oraz o zmianie niektórych innych ustaw, Dz. U. Nr 141, poz. 888 ze zm.), obowiązek ten odpowiednio powstaje i ustaje od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności do dnia zaprzestania wykonywania tej działalności.

Przepis art. 8 ust. 6 pkt 1 ustawy systemowej definiuje prowadzącego działalność gospodarczą jako osobę zajmującą się tą działalnością na podstawie przepisów o działalności gospodarczej lub innych przepisów szczególnych.

Zgodnie z treścią art. 18 ust. 8 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe ubezpieczonych, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 5 (osoby prowadzące pozarolniczą działalność), stanowi zadeklarowana kwota, nie niższa jednak niż 60% prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego przyjętego do ustalenia kwoty ograniczenia rocznej podstawy wymiaru składek, ogłoszonego w trybie art. 19 ust. 10 na dany rok kalendarzowy.

W myśl zaś art. 18a ust. 1 podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe ubezpieczonych, o których mowa w art. 8 ust. 6 pkt 1 (osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą na podstawie przepisów o działalności gospodarczej), w okresie pierwszych 24 miesięcy kalendarzowych od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności gospodarczej stanowi zadeklarowana kwota, nie niższa jednak niż 30% kwoty minimalnego wynagrodzenia.

Zgodnie jednak z treścią ustępu 2 punkt 1 przepisy ustępu 1 nie mają zastosowania do osób, które prowadzą lub w okresie ostatnich 60 miesięcy kalendarzowych przed dniem rozpoczęcia wykonywania działalności gospodarczej prowadziły pozarolniczą działalność.

Z akt sprawy wynika niezbiecie, że odwołująca działalność gospodarczą prowadziła od dnia 1 stycznia 1999 roku do dnia 31 grudnia 2003 roku dokonując zgłoszenia do ubezpieczeń z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej. Następnie w okresie od dnia 1 października 2007 roku do dnia 30 sierpnia 2009 roku, a zatem przed upływem 60 miesięcy od zakończenia poprzedniej działalności gospodarczej K. G. ponownie prowadziła działalność gospodarczą.

Z uwagi na powyższe, a także mając na względzie zaprezentowane wywody prawna stwierdzić trzeba – jak zasadnie uznał organ rentowy – że odwołująca nie mogła skorzystać z uregulowania zawartego w art. 18 a ust. 1, tj. podstawa wymiaru składek w spornym okresie nie mogła wynosić 30% kwoty minimalnego wynagrodzenia, ponieważ w stosunku do K. G. zachodziło wyłączenie zastosowania tej regulacji, o którym mowa w art. 18a ust. 2 punkt 1.

Dodatkowo podnieść należy, czemu odwołująca nie zaprzeczania, że nie pobierała ona w okresie od marca do sierpnia 2009 roku zasiłku chorobowego, a zatem nie miała ona także z tego tytułu prawa do pomniejszenia podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne.

Na marginesie zaznaczyć także trzeba, że w toku postępowania brak było podstaw do zawieszenia postępowania, albowiem – jak zresztą wskazał pozwany organ rentowy w piśmie procesowym z dnia 14 marca 2014 roku – ewentualne rozpoznanie wniosku odwołującej o umorzenie składek poprzedzać musi ustalenie ich wysokości, w tym właśnie podstawy naliczania.

Konkludując stwierdzić trzeba, że brak jest podstaw do zmiany zaskarżonej decyzji.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie (punkt I wyroku).

O kosztach zastępstwa procesowego Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z § 6 i 11 ust. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U.2013.490 j.t.) – punkt II wyroku.

SSO Anna Walczak – Sarnowska